

מסורת הש"ס

(א) וני מוקי פסח... (ב) יבס וזיס... (ג) ז"ק ס: ד"ה... (ד) געלט... (ה) געלט... (ו) געלט... (ז) געלט... (ח) געלט... (ט) געלט... (י) געלט... (יא) געלט... (יב) געלט... (יג) געלט... (יד) געלט... (טו) געלט... (טז) געלט... (יז) געלט... (יח) געלט... (יט) געלט... (כ) געלט... (כא) געלט... (כב) געלט... (כג) געלט... (כד) געלט... (כה) געלט... (כו) געלט... (כז) געלט... (כח) געלט... (כט) געלט... (ל) געלט...

עושיין פסין פרק שני עירובין

כא.

עין משפט גר מצוה

מו א מיי פייז מהל... שנת הלל... מו ג ד מיי פייז מהל... והלכה לב... ז' ה מיי פייז מהל... שנת הלכה ג סמג... לזוין סה עושיע אימ סר... שנת ספקי ו ינוסעפי ו... כגהס:

תורה אור השלם

- 1. לבל תכלה ראייתו קץ... 2. ארבה מארץ מדה... 3. יפרש אותה לפני... 4. בקיה היא וקוננה... 5. עלי עשור ועלי נבל... 6. הדין כבוד... 7. יחוקאל ב... 8. הדין כבוד... 9. ויהי קץ... 10. ויהי קץ... 11. ויהי קץ... 12. ויהי קץ... 13. ויהי קץ... 14. ויהי קץ... 15. ויהי קץ... 16. ויהי קץ... 17. ויהי קץ... 18. ויהי קץ... 19. ויהי קץ... 20. ויהי קץ...

מטפס. אוחז צידיו ורגליו כחללים וכנסס ויואל. מטפס קרפי"ר... זלע"ו: מידי דחוי לאדם. כיון דמיס לכו מחילה בעינין מיס חשונין: אם היו רחצין ואינו יכול לטפס מותר לו למלאות ולשמות: ויתן לפני בהמסו. הוא עצמו אינו מותר לאחוז הכלי לפניה: מה וועילו. בתמיה. הרי הוועילו למלאות...

מידי דחוי לאדם בעיני. ואוצקין את הגמל ללעיל היינו נמי צמדי דחוי לאדם אי נמי איירי כזיה"ל ולא צין הפסין אי נמי הואיל ותחילה התקוון היו צמדי דחוי לאדם שרי בכל עינין לצורך בהמה ווא"ת אמאי בעינין מידי דחוי לאדם כיון דלא שרי אלא לצורך בהמה וי"ל שאם דלה לצורך בהמה ונשמירו שם שרי לאדם והא דאמרין צמקון ואם היו רחצים לאדם נמי שרי היינו ללות לכתמילה לצורך אדם אי נמי הא דאמרין לא הותרו אלא לצורך בהמה היינו תחילת המיקוין אבל בשכר נתקן לצורך בהמה שרי אף לצורך אדם לכתמילה ללות ואם היו רחצים שרי לתקן אפי' לצורך אדם ואמי שפיר הא דלמך לעיל שר שראשה נכנס לצין הפסין מותר לטלטל ממכה לצינ הפסין ומצין הפסין לתוכה היינו השתא אפי' לצורך אדם:

6 מטפס ועולה מטפס יורד אינו והאמר רב (ב) יצחק אמר רב יהודה אמר שמואל * לא הותרו פסי ביראות אלא לבאר מים חיים בלבד ואי לבהמה מה לי חיים מה לי מכוונסין בעינין מידי דחוי לאדם גופא לא הותרו פסי ביראות אלא לבהמה בלבד אבל אדם מטפס ועולה מטפס יורד * ואם היו רחצין אפילו לאדם נמי ג ב ולא ימלא אדם מים ויתן לפני בהמתו אבל ממלא הוא ושופך לפני בהמה ושותה מאיליה מתקין לה רב ענן אם כן מה הוועילו פסי ביראות מה הוועילו למלאות פרה * אמר אביי הכא במאי עסקינן בביבוס העומד ברה"ר גבוה עשרה ורוחב ארבעה וראשו נכנס לבין הפסין וכו' אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב אין בורגנין בבבל ולא פסי ביראות בחו"ל בורגנין בבבל לא דשכיחי בידקי פסי ביראות בחו"ל לא דלא שכיחי מתיבתא אבל איפכא עבדינן א"ר אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב אין בורגנין * ופסי ביראות לא בבבל ולא בחו"ל בורגנין בבבל לא דשכיחי בידקי בחו"ל נמי לא דשכיחי גנבי פסי ביראות בבבל לא דשכיחי מיא בחוץ לארץ נמו לא דלא שכיחי מתיבתא א"ל רב חסדא למרי בריה דרב הונא בריה דרב ירמיה בר אבא אמרי אתיתו מברנש לבי כנישתא דדיניאל דהוה תלתא פרסי בשבתא אמאי סמכיתו אבורגנין הוה אמר אבוה דאבוה * משמיה דרב אין בורגנין בבבל * נפק ואחוי ליה הגהו מותוואת דמבלען שבשעים איה ושיריים: אמר רב חסדא דריש מרי בר מר מאי דכתיב * לכל תכלה ראייתו קץ רחבה מצותך מאד דבר זה אמרו דוד ולא פירשו אמרו איוב ולא פירשו אמרו יחוקאל ולא פירשו עד שבא זכריה בן עדו ופירשו אמרו דוד ולא פירשו דכתיב לכל תכלה ראייתו קץ רחבה מצותך מאד אמרו איוב ולא פירשו דכתיב * ארוכה מארץ מדה ורחבה מני ים אמרו יחוקאל ולא פירשו * דכתיב * ויפרש אותה לפני והיא כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קנים והגה והי קנים זו פורענותן של צדיקים בעולם הזה וכן הוא אומר * קינה היא וקוננה והגה זו מתן שכרן של צדיקים לעתיד לבא וכו"א * עלי הגיון בכנור והי זו היא פורענותן של רשעים לעתיד לבא וכן הוא אומר * היה על הורה תבא עד שבא זכריה בן עדו ופירשו דכתיב * ויאמר אלי מה אתה רואה ואומר אני רואה מגילה עפה ארכה עשירים באמה ורחבה עשר באמה וכי פשמט לה הויא לה עשרין בעשרין וכתוב היא כתובה פנים ואחור וכי קלפת לה כמה הויא לה ארבעין בעשרין וכתוב * מי מדד בשעלו מים העולם כולו אחד משלשת אלפים ומאתים מרי בר מר מאי דכתיב * והגה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל ה' הדוד (ה) אחד תאנים טובות מאד כתאני הבכורות

רבנו חננאל מטפס ויורד ושותה מטפס ועולה. פי מטפס מסתרו מלשון שממית בידים תתפש. והיא בהיכלי מלך. ואם הבורות רחבים שאין יכולין לטפס ולירד אפילו לאדם נמי. פי אם היו הבורות רחבות שאין אדם יכול לטפס ולירד מותר למלאות גם לאדם. ולא ימלא אדם ויתן לפני בהמתו אבל ממלא הוא ושופך והיא שותה מאיליה. ואקשינן איכ מה הוועילו ראשה ורוובה של פרה. ואקמה אביי בהיבוס העומד בירשות הדיבוס. אינו הוא אמרינן מהמיה דשמואל לא הותרו פסי ביראות אלא לבאר מים חיים בלבד. ואי לבהמה מים חיים למה לי. ושני דילמא בעינן כעין מידי דחוי לאדם. איכא דאמרי אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב אין בורגנין. ולא פסי ביראות לא בבבל ולא בחו"ל בורגנין בבבל לא דשכיחי בידקי בחו"ל נמי לא דשכיחי גנבי פסי ביראות בבבל לא דשכיחי מיא בחוץ לארץ נמו לא דלא שכיחי מתיבתא א"ל רב חסדא למרי בריה דרב הונא בריה דרב ירמיה בר אבא אמרי אתיתו מברנש לבי כנישתא דדיניאל דהוה תלתא פרסי בשבתא אמאי סמכיתו אבורגנין הוה אמר אבוה דאבוה * משמיה דרב אין בורגנין בבבל * נפק ואחוי ליה הגהו מותוואת דמבלען שבשעים איה ושיריים: אמר רב חסדא דריש מרי בר מר מאי דכתיב * לכל תכלה ראייתו קץ רחבה מצותך מאד דבר זה אמרו דוד ולא פירשו אמרו איוב ולא פירשו אמרו יחוקאל ולא פירשו עד שבא זכריה בן עדו ופירשו אמרו דוד ולא פירשו דכתיב לכל תכלה ראייתו קץ רחבה מצותך מאד אמרו איוב ולא פירשו דכתיב * ארוכה מארץ מדה ורחבה מני ים אמרו יחוקאל ולא פירשו * דכתיב * ויפרש אותה לפני והיא כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קנים והגה והי קנים זו פורענותן של צדיקים בעולם הזה וכן הוא אומר * קינה היא וקוננה והגה זו מתן שכרן של צדיקים לעתיד לבא וכו"א * עלי הגיון בכנור והי זו היא פורענותן של רשעים לעתיד לבא וכן הוא אומר * היה על הורה תבא עד שבא זכריה בן עדו ופירשו דכתיב * ויאמר אלי מה אתה רואה ואומר אני רואה מגילה עפה ארכה עשירים באמה ורחבה עשר באמה וכי פשמט לה הויא לה עשרין בעשרין וכתוב היא כתובה פנים ואחור וכי קלפת לה כמה הויא לה ארבעין בעשרין וכתוב * מי מדד בשעלו מים העולם כולו אחד משלשת אלפים ומאתים מרי בר מר מאי דכתיב * והגה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל ה' הדוד (ה) אחד תאנים טובות מאד כתאני הבכורות

מפני רבנו חננאל מטפס ויורד ושותה מטפס ועולה. פי מטפס מסתרו מלשון שממית בידים תתפש. והיא בהיכלי מלך. ואם הבורות רחבים שאין יכולין לטפס ולירד אפילו לאדם נמי. פי אם היו הבורות רחבות שאין אדם יכול לטפס ולירד מותר למלאות גם לאדם. ולא ימלא אדם ויתן לפני בהמתו אבל ממלא הוא ושופך והיא שותה מאיליה. ואקשינן איכ מה הוועילו ראשה ורוובה של פרה. ואקמה אביי בהיבוס העומד בירשות הדיבוס. אינו הוא אמרינן מהמיה דשמואל לא הותרו פסי ביראות אלא לבאר מים חיים בלבד. ואי לבהמה מים חיים למה לי. ושני דילמא בעינן כעין מידי דחוי לאדם. איכא דאמרי אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב אין בורגנין. ולא פסי ביראות לא בבבל ולא בחו"ל בורגנין בבבל לא דשכיחי בידקי בחו"ל נמי לא דשכיחי גנבי פסי ביראות בבבל לא דשכיחי מיא בחוץ לארץ נמו לא דלא שכיחי מתיבתא א"ל רב חסדא למרי בריה דרב הונא בריה דרב ירמיה בר אבא אמרי אתיתו מברנש לבי כנישתא דדיניאל דהוה תלתא פרסי בשבתא אמאי סמכיתו אבורגנין הוה אמר אבוה דאבוה * משמיה דרב אין בורגנין בבבל * נפק ואחוי ליה הגהו מותוואת דמבלען שבשעים איה ושיריים: אמר רב חסדא דריש מרי בר מר מאי דכתיב * לכל תכלה ראייתו קץ רחבה מצותך מאד דבר זה אמרו דוד ולא פירשו אמרו איוב ולא פירשו אמרו יחוקאל ולא פירשו עד שבא זכריה בן עדו ופירשו אמרו דוד ולא פירשו דכתיב לכל תכלה ראייתו קץ רחבה מצותך מאד אמרו איוב ולא פירשו דכתיב * ארוכה מארץ מדה ורחבה מני ים אמרו יחוקאל ולא פירשו * דכתיב * ויפרש אותה לפני והיא כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קנים והגה והי קנים זו פורענותן של צדיקים בעולם הזה וכן הוא אומר * קינה היא וקוננה והגה זו מתן שכרן של צדיקים לעתיד לבא וכו"א * עלי הגיון בכנור והי זו היא פורענותן של רשעים לעתיד לבא וכן הוא אומר * היה על הורה תבא עד שבא זכריה בן עדו ופירשו דכתיב * ויאמר אלי מה אתה רואה ואומר אני רואה מגילה עפה ארכה עשירים באמה ורחבה עשר באמה וכי פשמט לה הויא לה עשרין בעשרין וכתוב היא כתובה פנים ואחור וכי קלפת לה כמה הויא לה ארבעין בעשרין וכתוב * מי מדד בשעלו מים העולם כולו אחד משלשת אלפים ומאתים מרי בר מר מאי דכתיב * והגה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל ה' הדוד (ה) אחד תאנים טובות מאד כתאני הבכורות

הגהות הב"ח

(א) גמ' מטפס יורד אינו שמואל לא הותרו פסי ביראות. עיין שנת דף ט"ב ע"ז מוס' ד"ה א"א: ע"ל ראש דף כ"ב: (ב) תוס' ד"ה אהד וכו' חז' ממין לו ואם הוה דוכל בשלש עפרי חצני. שליש היינו אמה דהוא עצמו וכו' משמע דלפעט שליש דהיינו: הגהות הב"ח גמ' א"ר יהודה אמר שמואל לא הותרו פסי ביראות. עיין שנת דף ט"ב ע"ז מוס' ד"ה א"א: רש"י ד"ה ושמים. חצי אמה על חצי אמה. עיין לעיל דף ט"ב ע"א כש"י ד"ה אלו הקנטות: עיין רש"י קרפי"ר ונב"מ"י]. לחול.

רבוע יהיה כפול מרבע היא ע"ף. כי פשטת לה כמה היא עשירים. והיא כתובה פנים ואחור. כי קלפת לה, ומשוית ליה לאחור בהדי פנים, כמה היא ארבעין בעשרין. וכתב שמים בורת (תיקן) [כתבן]. נמצא בעולם כולו זרת על זרת [שהן] ארבעין אמה בעשרין משתבח (כברייאת) [בתברייאת] ת"ת אמה. וכל אמתא אית בה ד' וזרתות אורן וכו' וזרתות רוחב, נמצא ארך המגילה שלשת אלפים ומאתים וזרת הכוללם וזרת. וזו היא שיעור התורה. נמצא שיעור העולם וזרת. והוא משלשת אלפים ומאתים וזרת חלקים בתורה. הדוד (ה) אחד תאנים טובות מאד כתאני הבכורות